

Programnoter

Foreløbig udgave

Lindegardskoncerten fredag den 25. oktober 2019

Slaatto Kvartetten

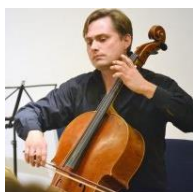

Anette Slaatto, som er født 1952 i Tyskland men er bosiddende i Danmark siden 1985, er både initiativtager til **Lindegardskoncerterne** og **Late Summer Festival**. Hun studerede violin i Düsseldorf hos Sandor Végh og bratsch hos Enrique Santiago i Stuttgart. Hun er en af de få danske musikere, som behersker det sjældne instrument, viola d'amore. Anette Slaatto har været medlem af Danmarks Radios Symfoniorkester, men helliger sig nu solistoptræden og kammermusik. Hun har optrådt på "Berliner Festwochen", "Internationale Bratschkongress" i Stuttgart, "Viola of my Life" i Amsterdam og på festivaller i Europa og Mellemøsten.

Helge Slaatto er født 1952 i Oslo og var tidligere professor i violin ved konservatoriet i Münster i Tyskland, og han har tidligere været koncertmester i Odense Symfoniorkester, Athelas Sinfonietta Copenhagen og Randers Kammer-orkester. Helge Slaatto har haft en udstrakt koncertvirksomhed med et klassisk violin repertoire, men er særligt kendt for sine fortolkninger af nutidig musik, f.eks. uropførelsen af 50 duoværker sammen med kontrabassisten Frank Reinecke. Helge Slaatto har optrådt ved en række europæiske festivaler som Lucerne Festival, Schweiz, Cantiere Internazionale d'Arte Montepulciano, Italien, Musica Viva, München, Tyskland, alle de betydelige danske festivaler for samtidsmusik, Festspillene i Bergen, Norge, etc. Som lærer af nogen af tidens førende violintalenter har han givet masterclasses i Tyskland, Portugal, Schweiz, Italien, Grækenland, Danmark, Syd Korea, Mexico og U.S.A.

I perioden 1995-2000 var Helge Slaatto kunstnerisk leder af SynCrete- Festivalen på Kreta, Grækenland og i 2014 grundlagde han sammen med sin kone bratschisten Anette Slaatto den meget roste Late Summer Festival, "Viola of my Life" i Amsterdam og på festivaller i Europa og Mellemøsten.

Jonathan Slaatto er født i Tyskland 1977, men er opvokset i Danmark. Efter sin opvækst i Odense og København studerede han cello ved Niels Sylvest, på Edsbergs Musikinstitut i Stockholm hos Torleif

Thedeen og senere på Sibelius Akademiet hos Hannu Kiiski. Han har været medlem af klavertrioen *Trio Ondine* siden 1999, og har i den forbindelse optrådt i koncertsale og på festivaler i de fleste europæiske lande og i Canada, samt vundet priser ved internationale konkurrencer i Australien, Tyskland, Østrig og England. Han er i dag bl. A. medlem af Ensemble MidtVest.

Tanja Zapolski (født 1980 i Ukraine) dansk pianist.

I løbet af sin internationale karriere har Tanja Zapolski arbejdet sammen med mange af verdens bedste dirigenter og musikere fra både den klassiske og rytmiske verden. Som solopianist spiller Tanja jævnligt med symfoniorkestre i ind og udland. Hendes musikalske interesse dækker over en bred spændvidde og hendes repertoire strækker sig fra den tidlige barokmusik til helt moderne kompositioner, elektronisk musik og performances. I en meget ung alder havde Tanja gjort lynkarriere som klassisk pianist og vundet en lang række priser og konkurrencer. Allerede som 8-årig var Tanja solist med orkester i Haydns klaverkoncert. Og der gik ikke lang tid før det stod tydeligt, at her var der tale om et særligt talent.^[1] Som 15 årig kom Tanja ind på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, og i årene der fulgte spillede hun utallige klassiske koncerter i Danmark og i udlandet både som solist og kammermusiker.

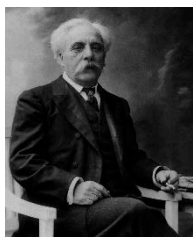
Udover at være en af de dygtigste klassiske pianister fra Danmark, har hun siden udmærket sig ved sin alsidige åbenhed og nysgerrighed overfor nye måder at skabe oplevelser indenfor den klassiske musik med sin legende og eksperimenterende tilgang

Program:

Programnoter

Om musikken og komponisterne:

Gabriel Fauré, 1845-1924, fransk komponist. Gabriel Fauré blev 1854-65 uddannet som kirkemusiker ved École Niedermeyer i Paris. Herefter virkede han en årrække som organist, først i Rennes, siden ved forskellige kirker i Paris.

Fra 1877 var han kapelmester og 1896-1905 førsteorganist ved Madeleinekirken. I 1896 efterfulgte han Jules Massenet som lærer i komposition ved Pariserkonservatoriet, og 1905-20 var han dettes direktør. Fauré gjorde en betydningsfuld indsats i fransk musikliv, både som administrator og lærer. Blandt hans kendteste elever var Maurice Ravel, Florent Schmitt, George Enescu og Nadia Boulanger.

Faurés største indsats som komponist ligger inden for sangens og kammermusikkens område. Hans uudtømmelige melodiske opfindsomhed følges op af en fantasifuld udnyttelse af harmoniske virkemidler.

Johannes Brahms, 1833-1897, tysk komponist. Johannes Brahms er født i Hamburg, hvor hans far var dansemusiker, senere kontrabassist i byorkesteret. Fra otteårsalderen fik han undervisning i klaver af Otto Cossel, som efter to år sendte ham videre til Eduard Marxsen (1806-

1887), hos hvem han tillige studerede teori og komposition.

I 1848 trådte han offentligt frem som pianist, studerede intenst værker af Johann Sebastian Bach og Ludwig van Beethoven foruden samtidens virtuoser (Henri Herz (1803-1888), Sigismund Thalberg) og begyndte selv at komponere.

Af stor betydning blev mødet med den ungarske violinist Eduard Reményi (1828-1898), som i 1853 tog den unge pianist med på en koncertturné. I Göttingen mødte han violinisten Joseph Joachim, med hvem han sluttede et venskab, der med afbrydelse varede livet igennem; i Weimar traf han Franz Liszt, hvis person og musik bød ham imod.

I Düsseldorf blev Johannes Brahms modtaget med begejstring af Robert Schumann, som hilste den "unge ørn" med sin berømte artikel "Neue Bahnen" i Neue Zeitschrift für Musik og sørgede for, at hans værker blev udgivet. Men kun få måneder senere, i februar 1854, fulgte Schumanns totale sammenbrud, og Brahms gennemlevede en langvarig krise. Han blev i Düsseldorf og hjalp familien indtil Schumanns død i 1856. Hans hengivenhed for den 14 år ældre Clara Schumann udviklede sig til lidenskabelig kærlighed.

De følgende år tilbragte han i Hamburg, afbrudt af tre månedlange ophold ved fyrstehoffet i Detmold som

hofpianist, lærer og dirigent af både kor og orkester. Erfaringerne herfra udmøntede han i de to orkester-serenader. Heroverfor står den lidenskabelige og spændingsfyldte 1. klaverkoncert, påbegyndt i krisetåret 1854, men først fuldendt 1858.

Med en "programerklæring" fra marts 1860, som Johannes Brahms underskrev sammen med vennen, violinisten Joseph Joachim og andre ligesindede, fulgte det endelige brud med Lisztkredsens kunstneriske og æstetiske principper (den såkaldte nytyske skole), hvilket i høj grad medvirkede til at besværliggøre Brahms' videre karriere som komponist. I 1862 tog han til Wien, hvor han allerede året efter blev leder af Wiener Singakademie, dog kun for en enkelt sæson.

Herefter fulgte en række år med koncertturnéer i ind- og udland, herunder Danmark, ofte sammen med Joachim eller sangeren Julius Stockhausen (1826-1906). Efter at være blevet forbigået som leder af orkesteret i Hamburg tog Brahms fra 1868 definitivt ophold i Wien og turnerede herefter udelukkende med egne værker.

1872-75 ledede han koncerterne i Gesellschaft der Musikfreunde